

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2025-316
Den 7. februar 2025

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 339 (MOF alm. del) stillet d. 10. januar 2025 efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Morten Messerschmidt (DF).

Spørgsmål nr. 339

”Vil ministeren kommentere brev fra Aarhus Kommune om støjgener fra Babylon Huset, jf. MOF alm. del – bilag 211, og herunder redegøre for hvad Aarhus Kommune kan gøre for at imødegå de berørte naboers klager, da dette tilsyneladende støder på en række juridiske og tekniske vanskeligheder? Agter ministeren yderligere at lempe eller fjerne de hindringer, der resulterer i utilfredsstillende bekæmpelse af støjforurening?”

Svar

Jeg har bedt Miljøstyrelsen redegøre for støjreguleringen af virksomheder. Miljøstyrelsen kan ikke konkret tage stilling til en kommunes håndtering af en klagesag, men udtaler sig generelt.

Miljøstyrelsen oplyser følgende, som jeg vil henvise til:

”Miljøstyrelsen har udarbejdet en række vejledninger med vejledende grænseværdier for støj fra virksomheder, som miljømyndighederne kan anvende som grundlag for at vurdere, om der er tale om en væsentlig støjbelastning, når der skal træffes afgørelser i forbindelse med klagesager eller miljøgodkendelser. Når miljømyndighederne har truffet en afgørelse, bliver de vejledende grænseværdier til bindende støjgrænser for den konkrete virksomheds aktiviteter. Et påbud fra myndighederne kan også indeholde krav om driftsmæssige eller tekniske løsninger og ikke alene konkrete støjgrænser.

Ved et påbud om støjdæmpende foranstaltninger gælder desuden de almindelige regler om proportionalitet. Det vil sige, at der skal være proportionalitet mellem de påbudte foranstaltninger, støjgenen, de tekniske muligheder for afhjælpning af genen samt de økonomiske konsekvenser. Miljømyndighederne vil i en konkret sag have et vist råderum, og i sin afgørelse kunne fravige de vejledende grænseværdier jævnfør proportionalitetsprincippet.

De vejledende grænseværdier for støj fra virksomheder er fastsat ved støjniveauer, hvor omkring 10 - 15 pct. af befolkningen angiver at være stærkt generet af støjen, eller sagt på en anden måde: Et støjniveau hvor 85 - 90 pct. oplever, at støj svarende til grænseværdierne ikke medfører ulemper af nævneværdigt omfang. Der er tale om en afvejning mellem de genevirkninger, støjen har på mennesker, og samfundsøkonomiske hensyn. Dette er i god overensstemmelse med fastsættelse af grænseværdier for andre typer af støj samt praksis i de øvrige lande i EU, og vurderes derfor at være på et passende niveau.

Grænseværdierne er udtryk for en miljømæssigt acceptabel støjbelastning. De er vejledende og derfor ikke ufravigelige. Miljøstyrelsens vejledende grænseværdier ligger imidlertid til grund for mange afgørelser, som efter at være blevet påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet, er blevet stadfæstet af nævnet, hvilket har dannet præcedens for behandling af støjsager. Det betyder i praksis, at miljømyndighederne bør have tungtvejende miljømæssige begrundelser for at fastsætte støjgrænser for en virksomhed, der er lavere eller højere end Miljøstyrelsens vejledende grænseværdier.”

Magnus Heunicke

/

Morten Pedersen